

ویژه روز جهانی مسجد

تولید معاونت فرهنگی و اجتماعی مرکز رسیدگی به امور مساجد

مسجد محل مرادده مسلمین

انسانها به یکدیگر نیازمندند و نیازها و کمبودهای مادی و معنوی خود را به واسطه یکدیگر بر طرف می‌کنند. انسانها حتی اگر نیازهای یکدیگر را نیز بر طرف نکنند، اما همین که با یکدیگر مرادده و ملاقات و گفتگو و خوش و بش کنند، برای آنها مسرت‌بخش است. جمعیت برای انسان، نشاط بخش است و کمبودهای روحی روانی انسان را بر طرف می‌سازد. اگر طرفین، مؤمن باشند و رابطه ایمانی با یکدیگر داشته باشند، تأثیرات آنها بر یکدیگر بیشتر خواهد بود؛ بالاترین اثر مؤمنین بر یکدیگر، تسکین و آرامش قلب است. پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم فرمودند:

إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَيَسْكُنُ إِلَى الْمُؤْمِنِ كَمَا يَسْكُنُ قَلْبُ الظَّمَانِ إِلَى الْمَاءِ الْبَارِدِ^۱

در هر محله‌ای لازم است مکانی تعبیه شود تا مؤمنین بتوانند یکدیگر را ملاقات کنند و از احوال یکدیگر با خبر شوند و بتوانند با یکدیگر مرادده داشته باشند و نیازهای یکدیگر را بر طرف کنند. برای این امر مهم، چه مکانی بهتر از مسجد؟ در مسجد این امکان فراهم می‌شود که مؤمنین بتوانند با یکدیگر آشنا شوند و باب مرادده با یکدیگر را بکشایند. پیامبر اکرم ص حد اقل سه دستاورد را برای اهل مسجد بر می‌شمارد که یکی از آنها یافتن برادر ایمانی است که بتواند در راه خدا از او بهره ببرد؛ « لا يَرْجِعُ صَاحِبُ الْمَسْجِدِ بِأَقْلٍ مِنْ إِحْدَى ثَلَاثٍ ... أَخٍ يَسْتَفِيدُهُ فِي اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ^۲ » این که مسجد برای چنین کاری پیشنهاد می‌شود به این دلیل است که مسجد، محل اظهار عبودیت است و به همین دلیل می‌تواند رابطه مؤمنین با یکدیگر را بر محور و پایه عبودیت الهی بر قرار سازد.

ممکن است این شبهه پدید آید که افعال دنیوی در مسجد مورد نهی قرار گرفته است؛ پس مرادده مؤمنین با یکدیگر، مصداقی از افعال دنیوی است. در جواب گفته می‌شود مرادده مؤمنین با یکدیگر و حل مشکلات همدیگر، اگر با نیت الهی باشد، امر دنیوی محسوب نمی‌شود و مورد نهی نیست؛ کما این که حضرت امیر ع در مسجد و در حین نماز، انگشتر از دست در آوردند و به فقیر دادند و نه تنها نهی در این زمینه نرسید، بلکه بالاترین مدحها از سوی پروردگار درباره آن نازل شد.

^۱ کافی، ج ۲، ص ۲۴۷

^۲ الامالی (للطوسی)، ص ۴۷

جواب دیگر می تواند این باشد که خوب است در مساجد، مکانهایی تعبیه شود که صیغه مسجد در آن خوانده نشود تا مؤمنین پس از انجام عبادت بتوانند در آنجا تجمع نمایند و به گفتگو و احوالپرسی و حل مشکلات یکدیگر بپردازند و حتی به مزاح با یکدیگر بپردازند.

پایان پیام/